FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT F. CAPOTORTI FREMSAT DEN 7. JUNI 1977

(Se samlingen 1977, s. 1222)

FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT F. CAPOTORTI FREMSAT DEN 1. MARTS 1978 [1]

Høje Ret.

1. Dette forslag vedrører som bekendt fem søgsmål, der er anlagt mod Rådet og Kommissionen i medfør af EØF-traktatens artikel 215, stk. 2 af selskaberne Bayerische HNL, Bernd Adleff, F. X. Zollner, Christof Schwaben og Johann Seidl. Sagsøgerne kræver erstatning for det tab, de påstår at have lidt ved anvendelsen af Rådets forordning nr. 563/76 af 15. marts 1976 »om obligatorisk opkøb af skummetmælkspulver som interventionsorganerne ligger inde med, og som skal anvendes i foder«.

Et temmelig vigtigt indledende spørgsmål bør anses for at være løst: den nævnte forordnings ugyldighed. Den er fastslået af Domstolen i dommene af 5. juli 1977 i de præjudicielle sager 114/76, Bela-Mühle, 116/76, Granaria, 119 og 120/76, Ölmühle og Becher (Sml. 1977, s. 1211 ff), som blev behandlet samtidig med de fire nærværende erstatningssager. Jeg behøver derfor ikke at gentage de betragtninger vedrørende spørgsmålet, om forordning nr. 563/76 og højere fællesskabsretsregler kunne forenes, og som jeg fremsatte i mit forslag til afgørelse af 7. juni 1977. Jeg finder det mere hensigtsmæssigt at citere den afsluttende del og mest betydningsfulde præmis i Domstolens dom af 5. juli. Der er tale om præmis 7, der lyder som følger:

»Den ordning, som indførtes ved forordning nr. 563/76, var en midlertidig foranstaltning, som skulle råde bod på følgerne af en vedvarende uligevægt i den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter;

ordningen kendetegnedes ved, at ikke blot producenterne i mælkesektoren, men tillige og især producenterne i andre landbrugssektorer fik pålagt en økonomisk byrde dels i form af obligatorisk opkøb af visse mængder af et foderprodukt, dels i form af fastsættelse af en købspris for dette produkt, som lå tre gange højere end prisen på de varer, som produktet trådte i stedet for; det obligatoriske opkøb til en så uforholdsmæssig pris udgjorde en diskriminerende fordeling af byrderne mellem landbrugets forskellige sektorer;

ydermere var en sådan forpligtelse ikke nødvendig for at nå det ønskede formål, nemlig at få afsat lagrene af skummetmælkspulver; denne kunne derfor ikke retfærdiggøres som en gennemførelse af formålene for den fælles landbrugspolitik«.

Efter dommen af 5. juli 1977 er skriftvekslingen vedrørende de foreliggende sager gået ind i en ny fase. Domstolen har nemlig anmodet parterne om at fremkomme med ethvert forhold, som kan godtgøre, at der foreligger en

1 — Oversat fra italiensk.